

De tabernakeldienst (15)

uit: "De Wachter Sions" 3 mei 2010

De tabernakel beeldde geestelijke zaken af
 We hebben overdacht dat de tabernakel in de dorre woestijn bijzondere zaken afbeeldde. Laten we onderzoeken of wij hier iets van mogen kennen. We willen ons beperken tot drie kernzaken. Ten eerste: het heilige van de tabernakel beeldde *Christus* af. Immers, God de Vader heeft Christus in de volheid van de tijd op aarde gezonden om onze menselijke natuur aan te nemen, om in die natuur te lijden en te sterven en een eeuwige gerechtigheid te verwerven. Ten tweede: het heilige der heiligen beeldde *de hemelse heerlijkheid* af. Immers, de hemel was door onze zonde gesloten, en daarom heeft Christus als Hogepriester de weg gebaad door Zijn eigen bloed om plaats voor Zijn volk te maken. Over de twee genoemde kernzaken hebben we reeds geschreven. Ten derde: de tabernakel beeldde vervolgens twee zaken af, namelijk dat de Heere bij Zijn volk woont, en haar *beschermt* in de woestijn van het leven. We willen eerst met 's Heeren hulp overdenken dat Christus bij Zijn volk wil wonen.

Christus wil wonen bij verloren doch verkoren zondaren

De tabernakel beeldde de woonplaats af die de Heere bij het volk van Israël had. De Heere zou Zijn bijzondere tegenwoordigheid vooral in het heilige der heiligen openbaren en Zich op het gouden verzoendeksel, of zoals de Engelse overzetting vermeldt op de 'genade-

doende Heere gezondigd heeft, waardoor hij met hartelijk leedwezen zijn zonde voor Gods aangezicht belijdt. Hij durft met de tollenaar zijn ogen niet naar de hemel op te heffen, omdat hij weet dat Gods alwetendheid hem overal heeft gadeslagen en ook thans ziet. Nogmaals, stel hem eens de vraag hoe het mogelijk is dat hij kan bestaan voor de allerhoogste Majesteit, Die te rein van ogen is dan dat Hij het kwade zou kunnen zien. Zijn ziel beeft, zijn aangezicht is betrokken, en we horen hem uitroepen: 'Het is zowel van mijn kant als van Gods kant onmogelijk. De heilige God kan van Zijn recht niet afstaan, en Hij wil dat aan Zijn gerechtigheid genoeg geschiede. Ik ben voor eeuwig verloren, en dat rechtvaardig.' Laten we nog even blijven staan, en luisteren wat hij verder van de Heere afsmeekt. Hoor, wat hij als een boetvaardige zondaar voor het aangezicht van de Heere te kennen geeft. Hij smeekt hetzelfde gebedje als eertijds de tollenaar in de tempel bad, die uitriep: 'O God, zijt mij zondaar genadig.' Weet u wat de tollenaar met het woordje 'genade' bedoelde? In het Grieks staat eigenlijk 'verzoend'. We horen dat de verlegen zondaar uitroept: 'O God, zijt met mij zondaar *verzoend*.' Hij voelt dat zijn schuld verzoend moet worden. Hoe anders kan dit gebeuren dan door bloed en op rechtsgronden! God als rechtvaardig Rechter kan alleen verzoend worden door volkomen voldoening aan Zijn recht.

volmaakt allen, die geheiligd worden' (Hebr. 10:14). Wat heeft het die dierbare Middelaar toch gekost om Gods deugden te verheerlijken, en Zijn volk op rechtsgronden te verlossen! Dáárom wil de Heere in Zijn gunst op hen neerzien en bij hen wonen: *Maar op dezen zal Ik zien, op den arme en verslagene van geest en die voor Mijn woord beeft* (Jes. 66:2).

Hij wil juist dáár in Zijn gunst wonen!

Als de Heere nu in dat *dodelijkst* tijdsgewricht de helwaardige zondaar niet laat wegzinken in die eeuwige zwarte nacht, maar, o wonder, hem optrekt als uit de hel en hem aan Zijn voeten bij Zich brengt, wordt dan niet het eeuwige wonder van zaligworden ervaren?

Heeft hij eertijds wel eens de bereidheid van Jezus gezien om hem te verlossen en zalig te maken, thans mag hij Hem door het geloof zien als die dierbare Persoon des Middelaars. Vrienden, Christus is dan voor de ziel een Goddelijke Persoon, Die de uitnemende en onnaspeurlijke rijkdom van Zijn liefde in het hart uitstort. Deze hemelse en onuitsprekelijke liefde noopt tot wederliefde. Wat een dierbaar werk is het om Christus door het geloof te omhelzen, en om te vermelden hoe Hij eruit ziet, namelijk blank en rood, en Die de banier draagt boven tienduizend! Voorwaar, dan is Zijn linkerhand onder zijn hoofd, en met Zijn rechterhand omhelst Hij hem (Hoogl. 2:6).

O, die dierbare gemeenschap met Christus en Zijn zalige tegenwoordigheid. Zal het dan geen wonder voor een helwaardige zondaar zijn, als hij door het geloof iets van de ark en het bloed geopenbaard krijgt dat in het heilige der heiligen te zien was? Als hij wordt ingeleid in de gangen van die gezegende Borg en Mid-

stoel', neerzetten. Al was Israël het verbonds-volk en leefde zij binnen de grenzen van de uitwendige openbaring van het verbond der genade, toch was niet iedereen begrepen in het wezen van het verbond. Laten we toch het wezen van het verbond. Laten we toch vasthouden dat al leeft iedere gedoopte op het erf van het verbond, niet ieder geheiligd is in het bloed van Christus. De Heere heeft in de belofte verzegeld dat de uitverkorenen tot de zaligheid komen en Zijn woonplaats zullen zijn. Het volk van Israël was het beeld van het geestelijke Israël, bij wie Christus woning in het hart maakt.

Hoe is het mogelijk dat God bij een zondaar wil wonen?

Onze lezers kunnen de vraag stellen hoe het dan mogelijk was dat de heilige en verheven Majesteit Zich in kon laten met zondige mensen? Hoe de Goddelijke Majesteit zo dicht bij het woestijnvolk kon wonen, zonder dat het verteerd werd. Lezen we niet in Gods Woord dat God een verterend Vuur en een eeuwige Gloed is? (Jes. 33:14). Komen deze vragen uit een verlegen hart op, omdat u inleeft dat het van uw kant onmogelijk is dat God bij u kan wonen? Stel al deze vragen nu eens aan een ontdekte zondaar, die zichzelf schuldig kent en voor een heilig en rechtvaardig God niet kan bestaan. Hij leeft toch in dat hij tegen de goed-

Zal de Rechter der ganse aarde een helwaardige zondaar verdoemen?

Denkt u dat de Heere Zich over zulk een zondaar niet zal ontfermen? Dat de aarde zich zal daar niet zal ontfermen? Dat de aarde zich zal openen, en hij met Korach, Dathan en Abíram levend ter helle zal varen? (Num. 16:33). Ach, de schuldige zondaar zal niets anders denken, omdat hij zich waardig keurt om voor eeuwig verstoten te worden. De zware sluitboom tussen God en zijn ziel kan hij zelf niet wegnemen. Hij kent zich verloren en leert inleven dat hij voor eeuwig moet omkomen. Het smart hem tot in het diepst van zijn ziel dat hij dan voor eeuwig buiten Gods gunst en gemeenschap gescheiden moet blijven. De Goddelijke liefde doet hem echter aan Gods kant vallen, zodat de Heere geen kwaad meer kan doen. 'Heere', zegt zo een, 'doe wat goed is in Uw ogen. Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig!' Denkt u dat Gods glorie het dulden zal dat een zondaar die een welgevallen krijgt in de straf van zijn ongerechtigheid nog verloren moet gaan? Nee! De Heere Zelf heeft daarvoor gezorgd in de stilte der nooit begonnen eeuwigheid. Daarom heeft God de Vader Christus op aarde gezonden om Zichzelf als Zoenoffer op te offeren. Kunt u dit begrijpen? Ik niet! Hij toch heeft met één offerande in eeuwigheid

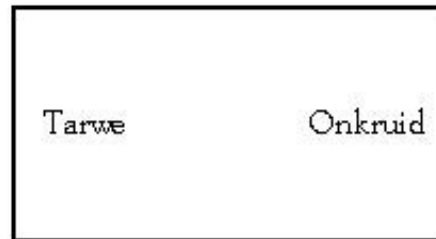
delaar, die gingen zoveel roem en eer? Ja, dat de Heere bij hem wil wonen alleen uit genade om het bloed van Christus? Zal hij het wonder opkunnen dat God de Vader uit eeuwige liefde Christus overgaf om gekruisigd te worden en Zijn bloed te storten, opdat de sluitboom tussen de verdoemelijke zondaar en de volmaakt heilige God zou worden weggenomen? We weten dat er een nadere kennis nodig is om bewust te weten dat God de Vader de zondaar vrijspreekt van schuld en straf en een recht geeft ten eeuwigen leven. Om als een naakte zondaar bekleed te worden met het vlekkeloze kled van Christus' gerechtigheid, waardoor we mogen weten dat de Heere ons met welgevallen aanvaardt om Christus' bloed en gerechtigheid. Al Gods bekommerde volk ziet uit naar deze vrijspraak op rechtsgronden. Zij schuwen de gevoels-, praat-, en opbouwende godsdienst van onze dagen, maar begeren een eerlijke en ontdekkende prediking waar hun hapers worden blootgelegd, en waar zij gezien worden op het feit dat de pijl verder ligt. Toch blijft de Heere hen met het verborgen koord van Zijn liefde trekken, en geeft hen onderhoudende genade in de woestijn van het leven. Doch met dit alles hebben zij geen rust alvorens zij op rechtsgronden mogen weten in Gods gemeenschap hersteld te zijn. We willen daar de volgende keer nader op ingaan. ■

Commentaar – DJK : Het is telkens weer ontluisterend om te bemerken hoevele onkundige zielen de dwaalhoven van de duivelse leringen worden ingejaagd. Bij dit artikel van ds. J. Roos zit het venijn wezenlijk in de staart van het stuk, waarin hij stelt dat alleen God de Vader de zonden vergeeft. Deze leer heeft werkelijk een schijn van godzaligheid, maar mist het zijn van de zuivere leer der apostelen. Het is een Godonterende vervloekte on-Bijbelse leer die Gods verlost volk de troost ontnemt en/of doet ontberen, en heimelijk inzegent dat de vloek aangezegd diende te worden, Gal. 3:10-12. Inderdaad is het aardse bondsvolk Israel een geestelijk beeld van het geestelijk Israel. Gelijk God Zijn bondsvolk Israel door een machtige sterke Hand verlostte, middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid, en er van dat volk werkelijk geen klauw achter bleef in de ijzeroven van Egypteland, alzo verlost God al de uitverkorenen ook, maar dan op een geestelijke wijze, en zal er ook van hen geen klauw op aarde achter achterblijven. Israel kreeg haar verlossing bevestigd door de rode zee. Dit ziet op het teken van de heilige Doop, Kol. 2:12. Het ondergaan in het water van de doop, ziet op de geestelijke kruisdood die ze met Christus stierven, en het opkomen uit het badwater van de doop, ziet op het met Hem opstaan uit het graf der zonden, lees Ezechiël 36:22-29, Rom. 6:3-8. Israel toog droogvoets door de Rode Zee, en kwam behouden aan de andere zijde, maar Faraó en zijn drijvers kwamen om in het water van de Rode Zee. Zo zullen straks allen, die, niet door een weg van bloedstorting en gerechtigheid, en niet door het eten van het gebraden vlees van het paaslam met de bittere saus en ongezuurde koeken, en niet door (geestelijke) besnijdenis, behouden zijn geworden, voor eeuwig omkomen in de doop waarmee Christus gedoopt is geworden. Hij werd gewillig gedoopt, in gehoorzaamheid, met de toorn en gramschap van Zijn hemelse Vader, omwille van de zonden van Zijn verkorenen, Matth. 20:22, 1 Petrus 3:18. Zo Hij nu gewillig was in Zijn lijden, heeft God ook een gewillig verkoren volk op de dag van Zijn heirkraft, Psalm 110:3. Christus ging voor Zijn volk in gehoorzaamheid overboord, maar wanneer deze verworven zaak geestelijk toegepast en door de Heilige Geest geschonken gaat worden in/aan het hart van een verkoren zondaar, dan gaat de zondaar in ongehoorzaamheid met Christus overboord, en sterft hij de geestelijke kruisdood door Zijn geestelijke Lichaam, en wordt de zondaar door het geloof de gehoorzaamheid(=gerechtigheid) van Christus deelachtig door toerekening, lees Rom. 7:4-6. Zie daar het beeld hoe God Zijn bondsvolk Israel heeft willen verlossen. Al dat volk kon ervan getuigen hoe het bloed gestreken werd aan hun deurposten, hoe zij het paaslam hadden gegeten, hoe zij heentogen in vrijheid, hoe zij droogvoets door de Rode Zee zijn geleid door de wolkkolom(=beeld van Heilige Geest) die hen voorging.

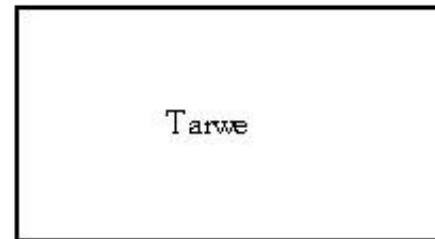
Het aardse Israel is in Mozes gedoopt, in de wolk en in de zee; en hebben allen dezelfde geestelijke spijs gegeten hebben, 1 Kor. 10:2-3. Dit geldt het geestelijke Israel dat in Christus gedoopt is geworden, precies eender. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan, Gal. 3:27. Mozes was de middelaar van het oude verbond, en Christus de Middelaar des nieuwen (genade)verbonds. Israel werd door God in de woestijn onderwezen in Zijn wetten, maar temeer in de dienst der verzoening. Het geestelijk beeld van Romeinen 8; Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede, vers 6, Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven, vers 13. Let wel, wanneer we het over het over het verlost bondsvolk Israel in de woestijn hebben, dan spreken we over een VERLOST volk, en niet over een zgn. half-verlost volk dat aan het einde van hun omzwervingen bij de Jordaan pas verlost is geworden, wat menigmaal binnen de muren der afscheiding helaas valselijk vergeestelijkt wordt. Door de tabernakeldienst werd Israel er telkens weer aan herinnerd hoe God hen heeft willen verlossen uit de machtige handen van Faraó en zijn drijvers. Telkens moest er weer een dier geslacht worden, bloed moest er vloeien tot verzoening. Dit zag op de plaatsvervangende Messias Die eenmaal komen zou. Bloed en water kwam er uit Zijn doorstoken zijde, Joh. 19:34. Het bloed tot verzoening, en het water zag op de afwassing en vrijmaking der zonden door de verworven Geest van Christus tot eeuwige vrijheid, Rom. 8:9, Gal. 4:4-7, Joh. 16:13-15. Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing, 1 Kor. 1:30. God onderhield Zijn volk in de woestijn (des levens), ten eerste door Zijn gegeven Woord, door het water uit de steenrots, en hemels brood. Ook deze dingen vinden we terug in het heilige dienst der tabernakel, waarin we de toonbroden kunnen vinden, het reukoffer, en de gouden kandelaar.

Door Woord- en sacramentsbediening wordt ook het geestelijk verkoren Israel door God onderhouden. Dit moge klaar en helder zijn. Tot zover even mijn kritiek omtrent de eerste alinea van het artikel van ds. J. Roos. Dan wilde ik vervolgens ingaan op de tweede alinea van zijn artikel, waarin hij een verwijzing doet naar 1 Korinthe 10. De verwijzing die ds. J. Roos hier maakt is niet geheel op zijn plaats, om de eenvoudige reden dat hij er een verkeerde kant mee uitgaat. De apostel spreekt hier tot waarschuwing over schijn en zijn onder Israel en in de gemeente van Korinthe, maar in de vergelijking van ds. J. Roos is het aardse bondsvolk ineens een type/beeld van de gestichte gemeente van Korinthe. Was dat dan niet waar? Nee, want het aardse bondsvolk Israel is en blijft een type van het geestelijk verkoren Israel, dat wel deel uitmaakte van de gemeente van Korinthe, en daarmee/daardoor met het geestelijke onkruid moest opgroeien. Maar in het geestelijk verkoren Israel is dus geen onkruid. NOOIT meer vergeten, lezer!

Aardse bondsvolk Israel

Geestelijk verkoren Israel

De gemeente van Korinthe bestond dus niet alleen uit zielen die behoorden tot het geestelijk verkoren Israel. Het is dus verkeerd wanneer we een bepaalde gestichte gemeente uit de vroegchristelijke kerk gaan vergelijken met het aardse bondsvolk Israel. Mag ik u in dit verband eens wijzen op deze volgende gelijkenis : *“Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens, die goed zaad zaaide in zijn akker. En als de mensen sliepen, kwam zijn vijand, en zaaide onkruid midden in de tarwe, en ging weg. Toen het nu tot kruid opgeschoten was, en vrucht voortbracht, toen openbaarde zich ook het onkruid. En de dienstknechten van den heer des huizes gingen en zeiden tot hem: Heere! hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Van waar heeft hij dan dit onkruid? En hij zeide tot hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. En de dienstknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij heengaan en datzelve vergaderen? Maar hij zeide: Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende, ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uittrekt. Laat ze beiden te zamen opwassen tot den oogst, en in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers zeggen: Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in busselen, om hetzelfde te verbranden; maar brengt de tarwe samen in mijn schuur, Matth. 13:24-30.”*

Pas deze gelijkenis nu eens toe op het zaaiwerk der apostelen, die Jezus Christus door hun gepredikte woord veelvuldig gezaaid hebben. Tijdens dit zaaiwerk heeft de duivel beslist niet stilgezeten. Er werd in de vroegchristelijke gemeenten die door de apostelen gesticht waren, door de boze dus ook geestelijk onkruid gezaaid. Denk in dit geval eens aan Simon de tovenaars, die ook zijn geloof beleed en daarna gedoopt werd, Hand. 8:13. Later kwam Simon als een huichelaar openbaar. Vandaar de voorwaarde van Filippus tot de moorman uit Candace, omtrent zijn wens om gedoopt te willen worden: *“Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd.”* Uit deze woorden bleek dat Filippus voorzichtiger was geworden, nadat hij met Simon Magus omver was gevallen. Maar hoeveel te meer bleek hier uit, dat zelfs de apostelen, en de door God geroepen ouderlingen en diakenen, geen hartenkenners en nierenproevers waren.

Zij zagen maar aan wat voor ogen was, luisterende naar de geloofsbelijdenissen en getuigenissen der dopelingen. Er was dus geestelijk kaf (c.q. onkruid), niet in het koren, maar wel onder het koren, dat ogenschijnlijk als koren mee opgroeide. Wanneer de oogst komt, zal blijken dat het onkruid nooit vruchten heeft gedragen, en zal daarom verbrand worden. Maar NOOIT hebben de apostelen geleerd dat ook het ongelovige onkruid gedoopt mocht worden. Alleen zij die door een waar zaligmakend geloof Hem waren ingelijfd mochten hun geestelijke doop verzegeld en bevestigd krijgen, middels het badwater der wedergeboorte. De ongelovigen kwam het sacrament van de Doop dus niet toe. Het zou hen daarnaast ook geen enkel nut doen. Toch is het gebleken dat de apostelen deze ongeoorloofde dopelingen niet hebben kunnen weren, in dit geval dus ook niet in de gemeente van Korinthe alwaar dit geestelijke onkruid stinkende en dode vruchten voortbracht. Waarom schreef dan de apostel Paulus deze dingen aan de gemeente van Korinthe...?? Namelijk om het schijn en zijn binnen de gemeente van Korinthe aan te tonen, tot een ernstige waarschuwing, zoals er destijds onder het aardse bondsvolk ook meer schijn dan zijn was. Velen in de gemeente van Korinthe, die zich uitgaven voor ware christenen, die hun geloof in Jezus Christus beleden hadden, en zich vervolgens hadden laten dopen, bleven toch van de tafel der duivelen eten, terwijl zij ook deelnamen aan de brekingen des broods aan de tafel des HEEREN. Deze vergelijking van de apostel staat dus geheel los van het feit dat het aardse bondsvolk Israel (met name) in het beeld van haar uittocht als geheel volk uit het diensthuis door Gods almachtige sterke Hand, haar doortocht als geheel volk door de woestijn, en haar intocht in Kanaan als geheel volk, een type is en blijft, van hoe God ook Zijn geestelijk verkoren Israel in en door het offer van Christus Jezus verlost tot zaligheid, door Zijn Geest doet leiden, en al haar vijanden doet doden. Heel het aardse bondsvolk Israel was dus uit haar aardse diensthuis uitgeleidt. Onder dit Israel was een onkruid en tarwe. De ongelovigen c.q. het onkruid binnen de gemeente van Korinthe waren geestelijk nooit uitgeleidt geworden, en hadden daarmee geen kennis aan de geestelijke besnijdenis en/of geestelijke doop. Zie daar de kromme vergelijking van ds. J. Roos.

Wanneer het nu waar was, wat ds. J. Roos hier als vergelijking geestelijk probeert te stellen, dan zou er tijdens de intocht in het land Kanaan ook onkruid mee naar binnen zijn gegaan. Terwijl toch het onkruid deze strijd niet kent, de Geest van Christus niet deelachtig is, en het land Kanaan door beloftenissen Gods nooit zal beërven. In het geestelijk beeld van de intocht van Kanaan, is Mozes het beeld der wet, en Jozua het beeld van de verworven Geest van Christus. Het verloste volk Israel is in deze typologie, naar hun vernieuwde natuur (geboren uit Christus), niet meer onder de heerschappij der wet, maar onder de heerschappij der genade van Jezus Christus, Rom. 6:14. Door en onder leiding van de verworven Geest van Jezus Christus neemt het verloste Israel, al biddende en strijdende, het land Kanaan in, en roeit al haar vijanden uit, lees daartoe de zendbrieven aan de Galaten- en aan Romeinen. We dienen er daarom geen optelsom van maken, zoals velen helaas wel doen, maar telkens de beelden en de geestelijke lijnen los van elkaar zien. Anders zijn het geen typologieën meer, maar wordt de uitleg een pure vergeestelijking geleerd vanuit een on-Bijbelse trappen- of standenleer. Onlangs heeft ds. C. Van Dieren ook een hele serie predicaties over de tabernakeldienst beëindigd. Ik heb deze serie willen plaatsen in het kader van, *“beproeft alle dingen; behoudt het goede, 1 Thess. 5 vers 21.”* Haal dus het goede en leerzame eruit, en vergeet a.u.b. de voornoemde krommigheden. Kijk en/of luister hier : <http://preken.dewoesteweg.nl/index.php?dir=../Serie%20BBL%20over%20de%20tabernakel%20-%20ds.%20C.A.%20Van%20Dieren>

Hierin zegt hij best mooie en leerzame dingen, maar ook hij beëindigde deze serie met zijn laatste 49^e preek over het feest van de grote verzoendag. Wat aan het begin gepreekt behoorde te worden, plaats hij aan het einde. Dat is zeer typerend voor de leer van de afgescheiden kerken. Kijk lezer, en dat is de grootste on-Bijbelse krommigheid die u maar moest vergeten, maar geestelijk ook zou moeten aangrijpen. *En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting, Exodus 12:13-14.*

Wist u dat in de hedendaagse (nog steeds levende) Joodse traditie, de grote verzoendag het eerste religieuze feest in het Joods Nieuwjaar is....?? Daar moest u eens over nadenken, lezer. Weet u wat dat betekent? Namelijk, dat de vernieuwing des levens begint met de kennis van de vergeving der zonden. Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden, 2 Kor. 5:17. Genoeg nu even hierover. Wat ds. J. Roos in de derde en in de vierde alinea van zijn verhandeling noemt, is best kostelijk om te lezen wanneer we letten hoe God een verkoren zondaar tot de waarachtige bekering leidt. Maar nu komt het! Deze dingen worden niet in de woestijn geleerd, maar in en onder de vloek van het aardse diensthuis. Weer een leerdwaling, lezer. God bracht de gerichten niet in de woestijn, maar in het diensthuis om Zijn volk te verlossen. *Derhalve zeg tot de kinderen Israels: Ik ben de HEERE! en Ik zal ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaren, en Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid, en zal u verlossen door een uitgestrekte arm, en door grote gerichten, Exodus 6 vers 5.* God bracht door de plagen het gericht over gans Egypteland, waardoor het tenslotte onleefbaar werd in het diensthuis van Egypteland. God bracht tenslotte, na de negende plaag van duisternis, de tiende dodelijke plaag over het ganse diensthuis van Egypteland, en niet over de woestijn...!! Het dodelijkst tijdsgewricht wordt dus in het diensthuis doorleefd. Israels' verlossing ging door de dood heen, lezer. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, Rom. 6:7-8. In die ijzeroven van Egypteland is Israel door bloedstrijking aan de deurposten en het eten van het geslachte paaslam, door God verlost en in vrijheid uitgetogen. Altijd onthouden, dat de Heilige Geest het zaligmakende geloof schept en/of geboren doet worden in het hart van de verkoren zondaar, in de hel(waardigheid) van zijn bestaan. Lees hier hoe Robert Murray Mc Cheyne het dodelijkst tijdsgewricht heeft doorleefd, en hoe hij door God de Vader geroepen werd, naar Joh. 6:37-44, tot de geloofsgemeenschap met Zijn Borg en Zaligmaker, gewerkt en verheerlijkt door de Heilige Geest, Joh. 16 vs 8-15 :

*“Maar toen mij Gods Geest aan mij zelf had ontdekt, toen werd in mijn ziele de vreze gewekt.
Toen voeld' ik wat eisen Gods heiligheid deed. Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleed.
Toen vlucht' ik tot Jezus. Hij heeft mij gered! Hij heeft mij verlost van het vonnis der wet!
Mijn heil en mijn vreugd' en mijn leven werd Hij. Ik boog m', en geloofd', en mijn God sprak mij vrij!
Nu ken ik die waarheid, zo diep als gewis, dat Christus alleen mijn gerechtigheid is.”*

In de vijfde alinea gaat ds. J. Roos helemaal de mist in. Weer omschrijft hij best kostelijk wat het dodelijkst tijdsgewricht behelst, alwaar Christus Zich zaligmakend openbaart aan het verloren hart van een verkoren zondaar. Maar na deze beleving mist de verkoren zondaar, volgens ds. J. Roos, kennelijk nog een vrijspraak van en/of door God de Vader. God de Zoon is kennelijk niet machtig genoeg om de zonden te kunnen vergeven, WANT, zo zeggen velen vanuit het gezelschapsleven met ds. J. Roos : *“Het is alleen God de Vader Die vrij spreekt etc.....”* Werkelijk een duivelse Godonterende misvatting, die velen van Gods verlost volk de troost doet ontberen, lezer. Ik denk niet dat ds. J. Roos met opzet het alzo bedoeld heeft, maar toch is het Godslanderlijk wat ds. J. Roos hier openlijk durft te beweren. Wellicht 'omwille van de vreze der Joden' in zijn kerkverband, verheft ds. J. Roos de on-Bijbelse uitspraken uit het gezelschapsleven, boven hetgeen Gods Woord ons hier omtrent leert. Feitelijk trekt ds. J. Roos de inhoud van Johannes 6 vs 37-57, geheel in twijfel.

Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelven. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem. Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft, en Ik leve door den Vader; alzo die Mij eet, dezelve zal leven door Mij, Joh. 6:53-57.

Dit is namelijk de geestelijke inhoud van wat ds. J. Roos aan het begin van zijn vijfde alinea voor probeerde te schilderen. Wat ds. J. Roos halverwege die vijfde alinea zegt, komt feitelijk hier op neer : “Wie door een openbaring van Christus (geestelijk) van Zijn Lichaam heeft mogen eten, is nog niet geheel verlost, maar eigenlijk halfverlost, want de zondaar is nog niet geheel vrij in en door Hem en nog niet geheel zalig in Hem, dat is hij pas wanneer God de Vader die verkoren zondaar vrij spreekt.” Als ds. J. Roos eens besepte wat hij hier durft te beweren. Hij trekt hier, middels deze uitleg van leer, namelijk de Godheid en de almacht van de Tweede Persoon in het Goddelijke Wezen in twijfel. Laten we eens zien wat Gods Woord ons hierover leert :

Eerste weerlegging:

Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven.... Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, also heeft Hij ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelf; En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is, Joh. 5:22-27.

Met de volgende kanttekeningen daarbij :

het leven heeft

Dat is, het goddelijke wezen, hetwelk in zichzelf het leven is, en ene oorzaak en een fontein des levens in allen. Zie Ps. 36:10.

gegeven, het

Namelijk hetzelfde goddelijke wezen door de eeuwige geboorte uit den Vader; Ps. 2:7; Micha 5:1.

gericht te houden

Grieks oordeel te doen; dat is, om alles te regeren met macht van leven en dood, en voornamelijk ten uitersten dage; Matth. 28:18; Rom. 14:9; Openb. 1:18.

omdat Hij des

Dat is, omdat Hij, in enigheid zijns persoons de menselijke natuur aangenomen hebbende, van God tot een Middelaar en rechter is gesteld, en hetzelfde ambt ook als mens zal uitrusten; Dan. 7:13; Hand. 10:42, en Hand. 17:31; Joh. 17:2.

Tweede weerlegging:

Dezen heeft God opgewekt ten derden dage, en gegeven, dat Hij openbaar zou worden; Niet al den volke, maar den getuigen, die van God te voren verkoren waren, ons namelijk, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden opgestaan was. En heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden. Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam, Hand. 10:40-43.

Derde weerlegging:

Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde. En de dienstknecht blijft niet eeuwiglijk in het huis, de zoon blijft er eeuwiglijk. Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn, Joh. 8:34-36.

Vierde weerlegging:

Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij heeft veel liefgehad; maar dien weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief. En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven. En die mede aanzaten, begonnen te zeggen bij zichzelf: Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft? Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede, Lukas 7 vers 47-50.

Vierde weerlegging:

Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman. Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage. Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb, Joh. 15:1-3.

Vijfde weerlegging:

En in het schip gegaan zijnde, voer Hij over en kwam in Zijn stad. En ziet, zij brachten tot Hem een geraakte, op een bed liggende. En Jezus, hun geloof ziende, zeide tot den geraakte: Zoon! wees welgemoed; uw zonden zijn u vergeven. En ziet, sommigen der Schriftgeleerden zeiden in zichzelf: Deze lastert God. En Jezus, ziende hun gedachten, zeide: Waarom overdenkt gij kwaad in uw harten? Want wat is lichter te zeggen: De zonden zijn u vergeven? of te zeggen: Sta op en wandel? Doch opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde, de zonden te vergeven (toen zeide Hij tot den geraakte): Sta op, neem uw bed op, en ga heen naar uw huis. En hij opgestaan zijnde, ging heen naar zijn huis. De scharen nu dat ziende, hebben zich verwonderd, en God verheerlijkt, die zodanige macht den mensen gegeven had, Matth. 9 vers 1-8.

Zesde weerlegging:

En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods, Openb. 1:18

Zevende weerlegging:

En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Matth. 28:18

Achtste weerlegging:

Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo, Kol. 3:13

Geliefde lezer, ik hoop dat u nu een weinig begrijpt hoe erg het in behoudend kerkelijk Nederland met de leer is gesteld. Hoe durven ze deze duivelse leugenleringen te handhaven? Men heeft kennelijk nog steeds NIET in de gaten dat de heilsleer verdiabolust is geworden, 2 Petrus 3:16. De duivel heeft door de tijden heen keer op keer werkelijk alles in het werk gesteld om Christus van Zijn eer en verworven kroonrechten, en Zijn Kerk de troost, te doen ontroven. Of het nu is door het atheïstische gevloek van sommige wereldlingen, of dat het nu is middels een geheel misvormde uitleg van leer. Het is een leer waar Gods recht gebogen, omzeild, onteert, en ontheiligt wordt. Middels deze uitleg van leer wordt wet en evangelie op een gruwelijke wijze vermengd. God kan, volgens deze on-Bijbelse leer, tegelijkertijd op een zondaar toornen door de vloek van Zijn heilige wet, maar hem ook aan Zijn kant in Christus barmhartig zijn. Vertel me dan eens, hoe wordt Gods heilige recht hierin dan opgeluisterd en verheerlijkt....??

God handhaaft immer Zijn heilige recht, hetgeen een afspiegeling is van Zijn heilige wet. Onder dit heilige recht legt de zondaar zijn bestaan af voor God. De wet vervloekt en verdoemt hem ten dode. De wet vloekt al het bestaansrecht voor God uit het hart van die verkoren zondaar, daarop sterft de geestelijke kruisdood met Jezus Christus, als in een punt des tijds. Hoe dan...!? Namelijk, door Zijn Lichaam. Lees en herlees hier : “Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7:1-6.”

Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan, Gal. 3:21-27.

Lees ook hier wat de apostel in zijn zendbrief aan de gemeente van Efeze schrijft omtrent de geestelijke levendmaking :

“En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden; In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen; Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden) En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus, Efeze 2:1-6.” *Met de volgende kanttekeningen :*

levend gemaakt

Dat is, uit den dood der zonde verlost, door onze rechtvaardigmaking en wedergeboorte, gelijk terstond hierna verklaard wordt.

met Christus;

Want als Christus, die om onzer zonden wil gestorven was, is opgewekt zo heeft Hij metterdaad betoond dat Hij de schuld onzer zonde en het lichaam onzer zonden had teniet gedaan: hetwelk Hij eerst voor ons, en daarna ook in ons heeft volbracht uit kracht Zijns doods en Zijner opstanding, Rom. 4:25, en Rom. 6:6-8, als Hij ons het geloof heeft geschonken, door het geloof heeft gerechtvaardigd, en door Zijnen Geest heeft vernieuwd en geheiligd, 1 Kor. 1:30.

De Heere verlosse ons arm vaderland van het juk van deze vloek en pestleer, is mijn hartelijke wens en bede. Wij allen hebben het licht der Reformatie verkwanseld, c.q. niet en van generlei waarde geacht...!! God de Heere HEERE mocht ons deze nationale zonde nog om Jezus wille, willen vergeven, en nog met Zijn lieve Heilige Geest genadiglijk weder willen keren. Opdat er weer eer in onze lande mocht wonen.

Lees hier eventueel verder :

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/het-teken-van-het-verlossende-bloed/>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/07/week-29-en-dat-bloed-zal-ulieden-tot-een-teken-zijn-aan-de-huizen.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/de-verzegeling-des-geloofs/>

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/bethel-pniel/>

D.J. Kleen